

De Meerboei

Maandblad van de Verenigde Doopsgezinde Gemeente IJmond

14^e jaargang nr. 4
20 juli 2023

KERKDIENSTEN

Beverwijk, Meerstraat 62, aanvang 10.00 uur

- 23 juli 10.00 Br. IJ. Aalders
Organist: Ronald Molenaar
- 30 juli 10.00 Zr. B. Jonker
Organist: Marco Bij de Vaate
- 13 aug 10.00 Ds. J. Kubacki
Organist: Hans Kelder
- 27 aug 10.00 Ds. J. Klanderman
Organist: Marco Bij de Vaate
- 10 sept 10.00 Ds. J. Kubacki
Organist: Ronald Molenaar
- 24 sept 10.00 Br. W. van Leeuwen: Vredesdienst
Pianist: Justina oosters

AGENDA

- Wo 13 sept 17.30 70+ maaltijd
U dient zich hiervoor wel op te geven bij
Zr. Hermien Fictoor: 0251 – 23 41 47 of
Zr. Justina Oosters: 06 - 24 12 97 97

**doops
gezinden**

Ziekte

De heer Piet Brandenburg (echtgenoot van zr. Mies Brandenburg) is op 20 mei met zijn fiets hard ten val gekomen, waarbij zijn schouder ernstig beschadigd is. Dit levert enorme beperkingen voor hem op en zr Mies Brandenburg is fulltime mantelzorgster geworden. Inmiddels nemen de pijnen iets af. Wij wensen Piet en Mies veel sterkte toe en hopen dat de klachten toch verder mogen afnemen.

Verjaardagen

18 augustus Br. J. Klanderman 77 jaar

20 augustus Zr. Y.J. Molenaar-Zwart 93 jaar

Van harte geluk gewenst met uw verjaardag en wij wensen u een gezellige dag toe.

STAAT DAN IN DE VRIJHEID...

We hadden elkaar maar één keer in ons leven gezien, toen hij naar Europa kwam en we samen een rondreis door Polen maakten. We kennen elkaar echter al heel lang via het internet. Het was eigenlijk het internet en het gebruik ervan in pastoraal werk dat ervoor zorgde dat dat ik aandacht voor hem kreeg. Greg, zoals deze vriend heet, was een pionier op dit gebied. Meer dan 20 jaar geleden begon hij met het uitzenden van zijn diensten, bijbelstudies en lezingen, en daarna met het geven van online pastoraal advies. Hij deed dit al 20-25 jaar geleden, toen het voor de meesten van ons nog erg controversieel was en vooral, toen weinigen van ons wisten hoe het moest. Ik bewonderde echter niet alleen zijn computervaardigheden, maar ook zijn kennis, bijvoorbeeld van bijbelse exegese en liturgie. Bovendien lag zijn kerkelijke traditie - het Methodisme - mij altijd na aan het hart. Het vindt zijn oorsprong in het religieus reveil binnen het Anglicanisme onder leiding van de gebroeders John en Charles Wesley. Naast de Anglicaanse traditie hadden ook de Moravische Broeders (Hernhutters) een grote invloed op het Methodisme. De spiritualiteit van Methodisten is warm, vrolijk, vol geloof in de kracht van Gods genade die mensen transformeert, open en zeer praktijkgericht. Methodistische theologie en vroomheid vormden ook de voedingsbodem voor het Leger des Heils. Toen we meer met elkaar begonnen te praten, werd het duidelijk dat we

ook persoonlijk veel gemeen hadden. Greg is niet alleen vrijzinnig/liberaal in religieuze zin, maar ook een progressieve Democraat in het conservatieve Texas. Ik, op mijn beurt, ben opgegroeid en heb mijn progressieve/liberale wereldbeeld ontwikkeld in een eveneens vrij conservatief Polen. De mogelijkheid dat Greg misschien homo was, kwam af en toe in me op, maar ik besteedde er niet veel aandacht aan, want waarom zou ik? Zoals u misschien al gemerkt hebt, schenk ik over het algemeen niet zoveel aandacht aan dit onderwerp en droom ik van een tijd waarin het helemaal niet meer uitmaakt wie van wie houdt en wie met wie het bed deelt.

Ik heb ook geen behoefte om met mijn biseksualiteit te koop te lopen. Ik heb mijn geaardheid nooit verborgen gehouden, maar ik heb het ook nooit nodig gevonden om er de kern van mijn identiteit van te maken. Ik hoop dat er toch interessantere dingen aan mij zijn dan mijn seksuele voorkeur.

Toen we elkaar eindelijk in het echt ontmoetten, begonnen we meteen met z'n drieën aan onze reis: van Schiphol naar Polen. Net over de Duitse grens stopten we voor benzine en een goede Duitse schnitzel of Bratwurst. Dit was het moment dat Greg voor zijn coming out koos. Hij vertelde ons ook dat hij een partner heeft, maar dat ze hun liefde helaas moeten verbergen, omdat de United Methodist Church nog niet rijp genoeg is voor een echt open affirmatieve houding tegenover LGBT-mensen. In tegenstelling tot de coming out zelf, die niet echt indruk op me maakte, heeft dit laatste feit me diep getroffen. Zo diep dat ik in Polen besloot om op dit onderwerp terug te komen. In ons huisje in de bergen gingen we onder het genot van goede wijn en lokale rookkaas met elkaar in gesprek over zijn leven als homo en predikant in een kerk, die nog steeds met dit onderwerp worstelde. Ik luisterde naar zijn verhaal en voelde dat ik er niet lekker van werd. Nee, ik had niet de intentie om over Gregs levenskeuzes te oordelen, maar het was me wel duidelijk dat ik het zelf in zo'n omgeving geen seconde zou hebben uitgehouden. Later bleek dat hij er zelf een hoge prijs voor had betaald. Zijn relatie viel uit elkaar omdat zijn toenmalige partner zo niet kon leven. Pas een paar jaar

later, toen hij zijn huidige man ontmoette, begon er iets te veranderen. Gesteund door zijn toenmalige lokale kerkgemeenschap, nam hij de beslissing om te onthullen wat ze met elkaar hadden en officieel in het huwelijksbootje te stappen. Helaas werd de steun van de lokale gemeente niet door de zogenaamde 'Conference' gedeeld van de United Methodist Church in Texas. Greg werd geschorst. Na ongeveer een jaar werkloos te zijn geweest, vond hij uiteindelijk zijn plek in een andere staat en in een andere 'Conference': in Des Moines, Iowa. Voor een geboren Texaan en een geboren Oklahomaaan (en countryzanger), die zijn man is, een wereld van verschil. Toch besloten beide heren deze stap te nemen en ze hebben er geen spijt van! Het blijkt dat er werkelijk niets belangrijker is in het menselijk leven dan de waarheid over jezelf te vinden, te aanvaarden en ernaar te leven! Alleen zo'n leven is echt de moeite waard, alleen onder zulke omstandigheden kan het bloeien en vrucht dragen. Het kan lang duren om dit te beseffen, maar als je het eenmaal beseft hebt, moet je het in praktijk brengen.

In onze kerk behoren dit soort dilemma's gelukkig tot het verleden. Ik praatte eens met een meisje dat in een doperse familie was geboren, en dat me vertelde dat ze er als kind van overtuigd was dat elke (mannelijke) dominee een man had die heerlijke taarten kon bakken. Zo was het gewoon in haar thuisgemeente. Dit verhaal ontroerde me. Beseffen we wel hoe uniek en kostbaar onze vrijheid nog steeds is? Ik bedoel daarmee de vrije ruimte die er gewoon is in onze kerken. Waarderen we deze ruimte, weten we hoe we die moeten gebruiken: niet alleen in relatie tot LGBT-mensen? Niemand kan ons iets opleggen, er bestaat geen dergelijke instantie, geen dergelijk gezag. Maar dit betekent ook dat wij in deze vrijheid moeten staan. "Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen", lezen we in hoofdstuk 5 van de Galatenbrief. Ik kijk naar de lachende gezichten van Greg en Kade op deze foto en realiseer me dat waar zij voor hebben moeten vechten, gewoon realiteit bij ons is. Zou het niet interessant zijn om ons deze zomer af te vragen hoe we eigenlijk met onze vrijheid omgaan, wat die voor ons betekent, hoe we die tot ontwikkeling brengen en op welke manier we haar gebruiken? Misschien komen we hier nog op terug: bijvoorbeeld als we na de zomer weer een nieuw seizoen openen....

Jarek Kubacki

BIJ DE DIENSTEN: WAT GEWEEST IS

14-5: ds Jarek Kubacki bouwde zijn dienst op psalm 139: *O Heer, U hebt mij doorgrond en U kent mij.*

De Heer ziet ons, wat we ook doen of zeggen. Vluchten heeft geen zin. Dat ondervinden we ook zelf in deze tijd, die ons met dingen geconfronteerd waarvoor we gewend waren te vluchten. Maak ons ontvankelijk voor de weg die Jezus is gegaan: een weg van liefde en vertrouwen.

28-5: ds Jaap Klanderma , PINKSTEREN. Ditmaal geen eigen predikant, maar “onze 2e eigen”.

Hij gebruikte 3 lezingen: Exodus 20:1-17, Johannes 20:19-23 en Handelingen 2:1-11, en begon zijn verhaal met de uirdrukking: *als Pasen en Pinksteren op één dag vallen*. Dat kan natuurlijk nooit: er zitten 7 weken tussen. Tegenwoordig zegt Pinksteren de mensen niet zoveel meer, het is een leuke vrije dag. Maar het is een feest van de Geest van hoop en vertrouwen!

11-6: ds Jarek Kubacki had als motto *priesterlijk aanwezig*. Lezing: 1 Petrus 2 *jullie zijn een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap*. Nu ligt dat bij ons anders: wij kennen het priesterschap van alle gelovigen, of te wel ieder die het vertrouwen heeft van de gemeente kan voorgaan in de dienst. Natuurlijk is het wel fijn dat een voorganger geschoold is in theologie, maar het voorganger-zijn is bij de doopsgezinden geen “ambt”. Hij of zij is een vrijgestelde zodat hij/zij zich kan wijden aan zijn taak in de gemeente.

25-6: ds Jarek Kubacki: “Dat Koninkrijk van U, weet U wel, wordt dat nog wat?” Soms zijn dingen zo ver weggezakt, dat we ze opnieuw moeten leren. Dat geldt ook voor ons nieuwe jaarthema: “Vredesgemeente in oorlogstijd”. Hoe trouw zijn we aan onze (doperse) droom van een koninkrijk van gerechtigheid en vrede in een werkelijkheid die noch vredig noch rechtvaardig is? Is het rechtvaardig om b.v. de oorlog in Oekraïne te steunen, ook ten koste van mensenlevens? Er bestaat geen echte vrede zonder gerechtigheid.

9-7: ds Jarek Kubacki: aan de hand van de 1^e brief van Johannes, hoofdstuk 3: 18-20 had Jarek een boeiend betoog over goed en kwaad: daar is geen kerk of godsdienst voor nodig, er is een menselijk geweten, maak goede keuzes. God geeft de stem aan vergeving. Met de verdwijning van de kerk is de wereld nog minder geneigd tot vergeving, dan blijft alleen

schaamte en schuld. Bestaat er een collectieve schuld, ook voor verre voorouders? Vergeving vraagt ook om vergiffenis. In de open tijd kwamen er aardig wat reacties op! Het was actueel in deze tijd van excuses maken....

Lucy Klanderman

KERKENRAAD IN RETRAITE

Op donderdag 16 juni heeft de kerkenraad zich weer een hele dag teruggetrokken om in alle rust over de gemeente en de toekomst te praten. Ook uitgenodigd was Netti Docter, maar die moest helaas verstek laten gaan en Jaap Klanderman, die als gespreksleider fungeerde.

De toekomst van onze gemeente.

Hij begon met het motto: bewaar *het pand u toevertrouwd*, dat zowel op de gemeente als op het gebouw sloeg. Dat laatste komt bij de VDGII wel in orde, maar de gemeente vormde de hoofdmoot. Als opstapje gebruikte hij de gelijkenis van de talenten: bewaren lijkt leuk, maar DOE ER IETS MEE.

In het verleden was er ook neergang, maar uiteindelijk keerde het tij. Nu is het aantal betrokken gemeenteleden soms dramatisch klein, maar: zolang we een vertrouwd huis kunnen bieden aan een aantal trouwe leden gaan we zeker door, ook met de diensten. Gemeenschapszin is belangrijk, maar de rol die we in Beverwijk kunnen spelen ook. Als dat door gemeenteleden meer of minder actief wordt gesteund, is dat voor de KR een opsteker.

Misschien kan ieder lid bij zichzelf eens te rade gaan wat er voor hem/haar mogelijk is. Is het moeilijk om naar de kerk te komen? Laat het weten, dan word je opgehaald, maar laat je betrokkenheid blijken!

Hulp bij b.v. de Open Monumentendag op 9 september is welkom. We hebben al plannen voor een tentoonstelling, uitleg over b.v. ons bloemenritueel (voor iedereen een bloempje), koffiehok met Menno's koekjes en in de Thouarszaal een (Oekraïensch) restaurant.

Invulling van de diensten.

De Kerkenraad stelt voor om als jaarthema het onderwerp VREDESGEMEENTE IN OORLOGSTIJD te hanteren en denkt aan themadiensten over bv. vrede en oorlog, over geweldloosheid, met evt. discussie na afloop. We kunnen dan leden van de Doopsgezinde Vredesgroep uitnodigen of iemand van andere kerkgenootschappen.

Onze predikant pleit voor vaker breken en delen in onze diensten op te nemen (wij noemen het avondmaal). In een volgende ledenvergadering nemen we dat als punt van discussie op.

Het gebouw

Het gebouw is het huis van de gemeente, Zolang we gemeente zijn, blijft het huis er ook. Uiteraard is het een oud gebouw en dat vergt veel onderhoud. Dat is op zich geen punt, dat redden we wel. Vervreemden is nog niet aan de orde.

Lucy Klanderman

HET BEZOEK VAN IVAN HORODYTSKYI

Tegen de tijd dat u dit leest, heeft de gebeurtenis waarover ik schrijf hopelijk al plaatsgevonden, maar op dit moment kijken we naar een spoedig bezoek uit van onze Oekraïense vriend en partner Ivan Horodytskyi, pastoor van twee Grieks-katholieke parochies: St Joris en St Michaël in Ladantsy en Pnjatyn in het westen van Oekraïne. Zoals u weet heeft de VDGII een interkerkelijk en internationaal partnerschap met deze gemeenschappen. Daarom zijn we bijzonder blij met dit bezoek, helemaal aangezien Ivan in de leeftijdscategorie valt die Oekraïne eigenlijk niet mag verlaten. Op de agenda van dit bezoek, dat een echt werkbezoek belooft te worden, staan een ontmoeting met de Kerkenraad, een mis in de Sint-Agathakerk, een bezoek aan de leden van de Doopsgezinde Gemeente Purmerend en een reis naar Oost-Friesland, waar Ivan door onze Duitse partners wordt verwacht. Zoals u ziet is het programma echt vol, wat natuurlijk te maken heeft met de omvang van ons gezamenlijke werk in zijn thuisland, dat ook steeds meer trouwe bondgenoten en sponsors nodig heeft. We zullen Ivan deze keer, naast de groeten namens ons allemaal, 700 euro overhandigen alsook de sensoren voor de kleinzoon van een van zijn parochianen die aan suikerziekte lijdt. Ik op mijn beurt hoop Oekraïne in de tweede helft van augustus weer te bezoeken. Eerst ga ik naar Kyiv om in de Duitse Protestantse Gemeente daar een tweetalige preekbeurt te vervullen, en om vertegenwoordigers te ontmoeten van de zogenaamde Kleine Academie van Wetenschappen en van het Ministerie van Veiligheid, waarmee ik sinds kort samenwerk. Aan het einde van de maand hoop ik in Ladantsy aan te komen om samen met Ivan en zijn parochianen het feest van het Ontslapen van de Moeder Gods te vieren.

Jarek Kubacki

HET WONDER VAN BEVERWIJK?

Iedereen heeft wel gehoord of gelezen over de Mariabeelden die na jaren stil en treurig voor zich uit hebben gekeken ineens in tranen uitbarsten. Het kunnen gewone menselijke tranen zijn, maar Maria kan ook bloedtranen huilen. Zulk nieuws haalt de kranten en er volgen tv-reportages. Verslaggevers zoeken de families op en filmen in hun huiskamers de Mariabeelden en hopen in stilte dat deze spontaan in huilen zullen uitbarsten. Dat Maria moet huilen kunnen wij ons heel goed voorstellen. We maken er met z'n allen op aarde een grote bende van en met zoveel aan menselijk leed valt er veel te huilen.

Nu denk ik niet dat Beverwijk een tweede Lourdes zal worden en onze kerk een plaats waar honderden kaarsen zullen branden zoals in de grot waar Bernadette Soubirous Maria wel achttien keer heeft gezien. Maar zeg nou zelf.. een huilende kroonluchter??

Ja, u leest het goed, onze kroonluchter boven de preekstoel huilde tranen met tuiten. De tranen druppelden langs de stang naar beneden zodat onze koster een emmer moest halen om de tranen op te vangen. Ik heb even gedacht dat ze huilde om haar vriendje, die nog steeds niet op zijn plek aan het plafond hangt. Ze wacht al meer dan een jaar met smart op hem... konden we haar maar duidelijk maken dat vriendje wel al thuis is en ligt te glimmen achter het gordijn in de Thouarszaal. Het wachten is nu alleen nog maar op het rozet.

Alle gekheid op een stokje: Het was een gewone lekkage, stormschade, een stuk lood is van het dak gewaaid en op de vrijgekomen plek had de regen vrij spel...De loodgieter komt zo snel mogelijk de schade repareren en het kan zelfs zo zijn dat, terwijl ik dit stukje schrijf hij de reparatie al heeft uitgevoerd.

En het water in de emmer? Bewaren in de vriezer om te gebruiken bij een eventuele doop? Want, alle zegen komt toch van boven?

Puck Frerichs

23 juli	Doopsgezind WereldWerk
30 juli	VTZIJ De Heideberg Santpoort-Noord
13 augustus	Kledingbank IJmond
27 augustus	Gemeenschap DG Broederschapswerk
11 september	Vredeswerk van DG Wereldwerk
25 september	Hospicegroep Midden

EEN ZOMERPSALM

Ik zie in zomerlicht
de glimlach van de bron
Waaruit het leven stroomt,
als stralen van de zon.
Ik hoor in vogelzang
het lied van de aarde,
getoonzet uit plezier,
gestemd op nieuwe waarden.
De schepping zingt het uit
En nodigt mij te leven,
als mens, die lied en licht
en zomer door wil geven.
U bent het kloppend hart
in al wat leeft en bloeit
In kleuren, duizendvoud
als aan een droom ontgroeid.
U wordt geprezen door
de wolken en de winden.
Door vis en klein insect
en witte akkerwinde.
Zij spelen uw bestaan
in woordeloos belijden.
U bent de zomerzon
en ook mijn oorsprong beide

Alfred F. Bronswijk (ingezonden door zr. Klaske Klaassens)

Weer eens een vakantie-impressie: De kerk van Seix in de Pyreneeën, vlak bij de grens met Spanje. Een bijzondere mengeling van gasten op het balkon